

Zadania ochronne dla 10 mazowieckich rezerwatów przyrody

2012-12-14

W listopadzie 2012 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie sporządził zadania ochronne dla kolejnych dziesięciu rezerwatów przyrody, w których ochronie podlegają jedne z najcenniejszych ekosystemów leśnych i torfowiskowych województwa mazowieckiego. Są to rezerваты: Wilcze Błota, Torfowisko Karaska, Sdkowice, Podjabłońskie, Dąbrowy Seroczyńskie, Dąbrowa Radziejowska, Kawęczyn, Torfowisko Serafin, Jastrząbek, Brwilno. Zadania ochronne, zatwierdzone w formie zarządzeń, będą obowiązywały przez najbliższych pięć lat.

Zadania ochronne mają charakter tymczasowy i sporządza się je do czasu ustanowienia planu ochrony. Mogą być one ustanawiane na rok lub równocześnie na kolejne lata, nie dłużej jednak niż na 5 lat. Wprowadzenie w życie zadań ochronnych podyktowane jest wymogami ochrony przyrody w rezerwacie, eliminacją zagrożeń, które mają negatywny wpływ na cel ochrony.

W rezerwach Brwilno, Podjabłońskie, Dąbrowy Seroczyńskie, Dąbrowa Radziejowska, Kawęczyn oraz Jastrząbek podstawowym zagrożeniem jest wtórna sukcesja drzew i krzewów na siedliskach dąbrowy świetlistej. W rezerwacie Sdkowice zagrożeniem jest zarastanie muraw kserotermicznych, a w rezerwach Wilcze Błota, Torfowisko Karaska, Torfowisko Serafin zarastanie torfowisk.

Sukcesja naturalna przyczynia się do ubożenia składu gatunkowego flory, co w konsekwencji może doprowadzić do bezpowrotnej utraty ich walorów przyrodniczych. Procesy te obserwowane są w szczególności na siedlisku świetlistej dąbrowy, gdzie w wyniku wkraczania gatunków ekspansywnych takich, jak np.: grab, leszczyna, dąb czerwony, czerecha amerykańska następuje zacielenie dna lasu, co prowadzi do zaniku charakterystycznych dla tego siedliska światłożądnych gatunków roślin, takich jak pięciornik biały *Potentilla alba*, miodunka wąskolistna *Pulmonaria angustifolia*, pierwiosnka lekarska *Primula veris*, naparstnica zwyczajna *Digitalis grandiflora* czy podkolan biały *Platanthera biflora*. W przypadku torfowisk największym zagrożeniem jest ekspansja brzozy, przyczyniająca się do zwiększenia utraty wody poprzez parowanie, pogłębianie zmian siedliskowych (mineralizacja wierzchniej warstwy torfu) oraz zanik roślinności torfowiskowej, takiej jak np.: turzyca strunowa *Carex chordorrhiza*, turzyca bagienna *C. limosa* i rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*.

Dla zachowania właściwego stanu poszczególnych siedlisk niezbędne jest zastosowanie działań z zakresu ochrony czynnej, polegających w głównej mierze na redukcji pojawiających się na ich obszarze ekspansywnych gatunków roślin i prowadzeniu monitoringu oceniającego efekty prowadzonej ochrony.

Źródło, RDOŚ w Warszawie
fot. M. Dworak